

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت سالروز قیام آبان ماه

قیام آبان ماه، رویدادی بزرگ و افتخار آفرین

کارگران و زحمتکشان! مردم ستمدیده ایران!

سالروز قیام قهرمانانه و افتخار آفرین آبان ماه علیه رژیم ستمگر پاسدار نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران فرا رسیده است.

روز ۲۴ آبان ماه سال گذشته بود که خشم متراکم انقلابی توده‌های کارگر و زحمتکش، بیکاران و تهیدستان، زنان و جوانان علیه رژیمی که تمام موجودیتش با ستمگری، استبداد و بی‌حقوقی، کشتار و وحشی‌گری، عجین است، منفجر شد. توده‌های زحمتکش در ابعادی میلیونی در ۲۸ استان و بیش از ۱۳۰ شهر کشور برای سرنگونی رژیم ستمگر حاکم به قیامی سراسری روی آوردند که تا آخرین روزهای آبان ماه ادامه یافت. رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ارتجاع اعتراف کرد که در دومین روز قیام، ۲۵ آبان، در ۱۴۷ نقطه در تهران و بیش از ۷۰۰ نقطه در سراسر کشور درگیری وجود داشت. به گفته وزیر کشور رژیم، علاوه بر شهرهای بزرگ، بیش از ۵۰ درصد در مناطق حاشیه‌ای شهرهای بزرگ در این قیام شرکت داشتند. این قیام چنان وحشتی در میان مرتجعین ایجاد کرد که سردسته جنایتکاران و راهزنان حاکم بر ایران، علی خامنه‌ای، سران و فرماندهان مزدور نظامی و امنیتی خود را فراخواند و از آن‌ها خواست که به هر شکل ممکن قیام را سرکوب کنند. نیروهای نظامی و پلیس آدم کش و وحشی رژیم با سلاح‌های مرگبار خود به مقابله با مردمی گسیل شدند که جز دست‌خالی چیزی نداشتند. با این وجود، قیام‌کنندگان به مدت پنج روز با از خودگذشتگی و قهرمانی کم‌نظیر در برابر وحشی‌گری سگ‌های هار پاسدار حکومت اسلامی و نظم سرمایه‌داری که در برخی شهرها از نمونه ماهشهر، تانک‌ها و بالگردهای خود را نیز علیه مردم به کار گرفتند، ایستادند و جنگیدند. عظمت این حماسه‌آفرینی توده‌های مردم ایران در آن حد بود که پس از سرکوب قیام، فرمانده مزدور عملیات بسیج رژیم گفت: جنگ جهانی تمام‌عباری علیه نظام بود... پدیده عجیب و جدیدی بود که یک‌دفعه کل کشور را فراگرفت... قبلاً فتنه دیده بودیم اما این فتنه، فتنه دیگری بود.

در جریان این قیام حماسی مردم ایران، لاقلاً ۱۵۰۰ تن از زنان و مردان جان فشاندند. صدها تن زخمی و مصدوم شدند و به گفته سخنگوی کمیسیون امنیت مجلس ارتجاع اسلامی ۷۰۰۰ تن بازداشت شدند.

قیام آبان ماه سرکوب شد، اما رژیم مرتجع حاکم از بحرانی که سرتاپای آن را فراگرفته است، نجات نیافت. این قیام نقطه عطفی بود که نشان داد تمام شرایط عینی برای برپایی انقلاب و سرنگونی تمام نظم موجود فرارسیده و در بطن همین شرایط است که از درون هر جرقه‌ای می‌تواند حریق انقلاب برخیزد. قیام آبان ماه بیان روشن این واقعیت بود که جامعه ایران به مرحله‌ای وارد شده که توده‌های مردم ایران دیگر نمی‌خواهند و نمی‌توانند به شیوه گذشته زندگی کنند، خواهان برافتادن نظم حاکم‌اند و آماده جان‌فشانی هستند و طبقه حاکم نیز دیگر نمی‌تواند به شیوه گذشته بر مردم حکومت کند. قیام آبان ماه نقطه اوج بحران سیاسی بود که از دو سال پیش از آن آغاز شده بود. اعتراضات توده‌ای دی‌ماه سال ۹۶ فرارسیدن یک دوران انقلابی را در ایران اعلام کرد. پی آمد آن موج وسیع و اعتلای روزافزون جنبش طبقاتی کارگران در سال ۹۷ به همراه اعتراضات بیکاران در تعدادی از شهرهای ایران بود. در این روند، بحران سیاسی فراگیر، پیوسته عمیق‌تر شد. سیاست‌های شکست‌خورده تمام جناح‌های طبقه حاکم بر همگان آشکار گردید. بحران اقتصادی پیوسته ژرف‌تر شد. فقر، بیکاری، تورم ابعاد گسترده‌تری به خود گرفت. فساد مالی درون دستگاه دولتی و طبقه حاکم از نظر سیاسی و اخلاقی، تمام نظم موجود را بی‌اعتبار کرد. توده‌های کارگر و زحمتکش دریافتند که جز دگرگونی نظم موجود راهی در برابر آن‌ها قرار ندارد. در یک چنین شرایطی است که افزایش بهای بنزین جرقه‌ای برای انفجار و روی‌آوری به قیام شد. در بطن همین شرایط، هر لحظه می‌تواند، هر مسئله‌ای به انفجارات سیاسی و قیام‌های دیگری بیانجامد. اما هر قیامی الزاماً به انقلاب و پیروزی نمی‌انجامد. قیام آبان ماه فقط نشان داد که در ایران یک موقعیت انقلابی پدید آمده است. شرایط عینی در ایران از هر جهت برای انقلاب آماده است، اما آنچه مانع پیروزی این قیام شد، عامل ذهنی، فقدان رهبری و سازمان‌یافتگی جنبش به‌رغم تمام حماسه‌آفرینی و جان‌فشانی توده‌های قیام‌کننده بود. این ضعفی است که جنبش هنوز با آن مواجه است. باید برطرف گردد و این وظیفه‌ای است که در برابر طبقه کارگر ایران قرار گرفته است.

روی‌آوری طبقه کارگر به اعتصابات عمومی و سرا سری ، تنها راه برای حل این معضل و نجات جنبش از بن‌بستی است که در آن گرفتار آمده است. چراکه تنها در بطن این اعتصابات است که می‌تواند یک جنبش سازمان‌یافته سرا سری و همراه با آن یک رهبری مورد اعتماد و حمایت توده‌های زحمتکش و ستمدیده شکل بگیرد. این تنها راهی است که هم می‌تواند معضل عاملی ذهنی را برطرف سازد و در عین حال آن شکلی از مبارزه است که می‌تواند قدرت مقابله سرا سری با رژیم را داشته باشد که تمام اتکای آن به نیروی مسلح است. این شکل از مبارزه در همان حال که رژیم را در سراسر ایران درگیر می‌کند، تکیه‌گاهی می‌شود برای دیگر شکل‌های قدرتمند مبارزه، از جمله تظاهرات توده‌ای و آماده‌سازی تمام شرایط برای روی‌آوری به قیام مسلحانه سرا سری، برای در هم شکستن قدرت مسلح رژیم و سرنگونی نظم حاکم.

نقشی که بخش پیشرو و آگاه طبقه کارگر باید در این مرحله از طریق تلاش برای تشکیل کمیته‌های اعتصاب ، ارتباط با کارخانه‌ها و رشته‌های مختلف و تلاش برای ایجاد کمیته‌های هم‌آهنگی اعتصاب ایفا کنند، تعیین‌کننده است. شرایط عینی در ایران به آن درجه آماده است که بخش پیشرو و آگاه طبقه کارگر بتواند این وظیفه سنگین را بر عهده گیرد و توده‌های وسیع کارگر را به سوی یک اعتصاب سرتاسری سیاسی و مبارزه‌ای سرنوشت‌ساز رهبری کند. نظم پوسیده حاکم بر ایران راهی برای نجات ندارد. باید برافتد و بر خواهد افتاد.

افتخار بر تمام زنان و مردان قهرمانی که در قیام آبان ماه علیه ستمگران نبرد کردند و جان فشاندند

برافراشته باد پرچم سرخ قیام علیه ستمگران و استثمارگران

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

ناپود باد نظام سرمایه‌داری

زنده‌باد آزادی- زنده‌باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

آبان ماه ۱۳۹۹

کار، نان، آزادی – حکومت شورایی